

הטוב. ומושום כי עונטן של חכמים שיוודעים את זה משפט לשפט.

שחרי אzo רואה את זה הצד الآخر, שפומו שהוא חשבה לעשות - עשתה צד של הקדרשה. הולכת ומשוטת בכמה צבאות והצדדים שלה, וראה את כל אותם שמשמשים את מטרם בגולוי של גופם לאור הנר, וככל אותם הבנים שיוציאים ממשם הם נכפים, שבו שורקים עליהם רוחות מהצד ההآخر ההוא. ואתם הרוחות הקערטילאליות של הרשעים שנקראים מזיקים, ושורה בהם לילית והרגעת אוטם.

בין שהתקדש היום והקדשה שולחת על העולם, אותו הצד الآخر מקטין עצמו ונטמן כל ליל שבת ויום השבת, פרט לאסימוין, וכל הפת שלו שהולכים על הנרות בפרט לראות את הגלוים של הפשים, ואחר כך נטננים בתוך נקב התחום הגדול. בין שיצאה השבת, כמה צבאות וחנות פורחים ומשוטטים בעולם, ועל כן תקן שר של פגעים שלא ישלו על העם הקדוש. לאיזה מקום משוטטים בלילה ההוא? בשיוודאים בחפazon וחושבים לשלט בעולם על העם הקדוש, ורואים אותם בתפלה ואומרים את השירה הזו, ובראשית מבדילים בתפלה ובבדילים על הכוון, פורחים ממש וחולכים ומשוטטים ומגיעים לתוך המדבר. הרחמן יצילנו מהם ומהצדדים הרעים. אמרו רבותינו זכרונם לברכה, שלשה הם שגורמים רעה לעצם: אחד - מי ש████לך גור במווצאי שבת בטרם שפגיעים ישם בזית. השלישי - מי ש████ליך גור במווצאי שבת בזרע לדורם לאש

כח עונטן דחכימין דידייע דא משפט (דף יד ע"ב) **לשפט.**

דהא פדין חמאת דא סטרא אחרא דכמה דאייה חשבת למעבד, עבידי סטרא ודקדושה. אולא ומשטטא בכמה חיילין וסטרין דיליה וחמאת כל אנון דקה ממשמי ערסינו בגוליא דגופיהון לנဟורא דבוצינא, וכל אנון בגין דנפקין מתמן הווע נכפין דשרו עלייהו רוחין מההוא סטרא אחרא. ואנון רוחין ערטילאלין דחיביא דאקרים מזיקין ושוריאת בהו לילית וקטיית לון.

בין דאתקדש יומא ושלטא קדושה על עולם, ההוא סטרא אחרא איזערת גראה ואטמרת כל ליליא דשבתא ויומא דשבתא, בר מן אסימויין וכל בת דיליה דАЗלי על שרגאי בטמיין למחרמי על גולויי דשמושא, ולבר אטמירין גו נוקבא דתחומא רבא. פון דנפק שבטא, פמה חיילין ומשרין פרחין ומשטטין בעולם, ועל דא אתון שיר של פגעים דלא ישלוין על עמא קידישא. לאן אתר משטטי בההוא ליליא. בד נפקי בבהילו וחשין לשלויה בעולם על עמא קידישא וחמאן לון בצלותא ואמרין שירתא דא, ובשירותא מבדי בצלותא וمبادלי על הפו, פרחי מתמן ואזלי ומשטטוי ומטהן לגו מדברה. רחמנא לשיזבן מביהו ומשטרן בישא.

אמרו רבותינו זכרונם לברכה, תלתא אנון גרמין בישא לגרמייהו. חד מאן דלייט פרמיה. תנינא מאן דזיך נהמא או פרוירין דאית בהו בזית. תליתאה מאן